Els pintors que van descobrir la porta d'entrada al Cap de Creus

El Museu de l'Aquarel·la de Llançà revalora l'Albera marítima com a font d'inspiració dels artistes

La mostra reuneix una trentena d'obres datades entre 1888 i 1970

A través del forat del pany, s'endevina un tros de costa cantelluda envestida per un blau que s'encresta i escumeja, i tot al voltant, perfilant el buit d'aquesta clau que té alguna cosa de gran interrogant, un enfilall de noms, alguns dels quals associats de manera inconfusible amb el paisatge i la salabror empordanesos: Eliseu Meifrèn, Francesc Gimeno, Josep Martínez Lozano, Ángeles Santos... El cartell de La porta d'entrada al Cap de Creus, l'exposició que es pot visitar fins al 28 de setembre al Museu de l'Aquarel·la de Llançà, no podia ser d'un simbolisme més nítid: costa amunt per l'Albera marítima, entre Portbou i Sant Pere de Rodes, existeix una tradició pictòrica que ha crescut a l'ombra de la poderosa atracció de Cadaqués i que ha tingut a Llançà la seva porta d'entrada amagada. La historiadora de l'art Mariona Seguranyes, investigadora infatigable de la creació artística del segle XX a les terres de Girona, ha sentit curiositat per mirar pel forat d'aquest pany, i ha descobert que rere la porta hi ha autèntiques troballes; per exemple, noves dades sobre el primer sojorn de Francesc Gimeno al Cap de Creus, que va ser precisament a Llançà, el 1888, o la presència documentada, per primer cop, d'artistes procedents del Rosselló i el Conflent, com ara Louis Valtat o Georges de Monfreid, que l'estiu de 1896 van travessar l'Albera fins a Llançà buscant-hi inspiració. I Meifrèn, per descomptat, de qui s'ha documentat el magnífic paisatge pintat cap a 1900 a Llançà, fins ara inèdit, i que amb tota justícia fa de reclam de la mostra entrevist pel forat del pany del cartell.

L'exposició, que ressegueix el pas dels artistes per Llançà i els seus entorns entre els anys 1888 i 1970, presenta un total de 26 obres, la major part de les quals han estat catalogades per primera vegada, d'autors com els esmentats Gimeno i Meifrèn, però també Joan Roig i Soler, Joaquim Terruella, Josep Martínez Lozano, Josep Puigdengolas, Ángeles Santos, Ramon Molons, Rafael Santos Torroella, Joan Padern, Josep Malats i Alícia Viñas. Algunes obres rellevants per explicar l'atracció dels artistes pel paisatge del nord del Cap de Creus però que no ha estat possible portar fins a Llançà, hi són presents per mitjà de marcs digitals. Així, s'han pogut incorporar al repertori d'intèrprets il·lustres del paisatge alt-empordanès els nord-catalans Lluís Bausil, Louis Valtat i Georges de Monfreid, però també Domènec Carles, Francesc Galí, Joaquim Sunyer o Josep Mompou.

Mariona Seguranyes s'ha plantejat els dos anys que ha dedicat a la recerca alhora com una reivindicació i com un estudi en profunditat dels artistes que han treballat al Cap de Creus des de finals del segle XIX fins als anys setanta del segle XX, amb l'objectiu de reparar un oblit que, en vista dels resultats, sembla inexplicable. “Llançà ha estat històricament la porta d'entrada al Cap de Creus, acollint artistes tant de la Catalunya Nord com de Barcelona que buscaven un paradís silenciós en la bellesa feréstega d'aquest paisatge”, explica la investigadora, que té previst publicar a la tardor un llibre amb el material de la recerca en què anuncia que es catalogaran cap a una setantena d'obres.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/767022-els-pintors-que-van-descobrir-la-porta-dentrada-al-cap-de-creus.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rs

S